

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Š. T.**, bývajúceho vo Z., a **2/ A. T.** bývajúcej vo Z., oboch zastúpených JUDr. R. M., advokátkou so sídlom vo Z., proti žalovanému **S., s.r.o.**, so sídlom vo Z., vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8 C 53/2006, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. septembra 2008, sp. zn. 12 Co 230/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom na vydanie predbežného opatrenia zo 16. mája 2008 sa žalobcovia domáhali, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým žalovanému zakáže nakladať s bytom č. X. na X. poschodí bytového domu súp. č. X., orientačné č. X., na ulici G. vo Z., zapísaného na LV č. X. pre okres Z., obec Z., katastrálne územie M.. O návrhu na vydanie predbežného opatrenia Okresný súd Zvolen rozhodol uznesením z 2. júna 2008, č.k. 8 C 53/2006-104, tak, že ho zamietol.

Proti zamietajúcemu uzneseniu súdu prvého stupňa podali v zákonom určenej lehote odvolanie žalobcovia z dôvodu, že súd vec nesprávne právne posúdil a žiadali rozhodnutie zmeniť tak, že súd návrhu v celom rozsahu vyhovie.

O odvolaní žalobcov Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol uznesením zo 17. septembra 2008, sp. zn. 12 Co 230/2008, ktorým uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu napadli v celom rozsahu včas podaným dovolaním žalobcovia, ktorí ho žiadali zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že v konaní, ktoré vydaniu rozhodnutia odvolacieho súdu predchádzalo, došlo k vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaný sa k podanému dovolaniu vyjadril podaním zo 14. mája 2010, v ktorom uviedol, že dovolanie žalobcov považuje za zmätočné a nezrozumiteľné, keďže z neho nie sú zrejmé dôvody, pre ktoré sa rozhodnutie odvolacieho súdu napáda, a rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne a spravodlivé, nakoľko podľa neho neexistuje a ani nikdy neexistoval naliehavý právny záujem žalobcov na vydanie požadovaného predbežného opatrenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania sú podrobne upravené v § 237, § 238 a § 239 O.s.p., pričom v § 237 sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu, v § 238 sú podmienky prípustnosti stanovené pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo forme rozsudku a v § 239 pre rozhodnutie vo forme uznesenia.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, preto bolo potrebné podmienky prípustnosti v tomto prípade skúmať podľa § 237 a § 239.

Podľa § 239 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (ods. 1 písm. a/) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska, pričom dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa

odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (ods. 1 písm. b/).

Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci súd rozhodoval vo veci predbežného opatrenia, na tento prípad je potrebné vzťahovať ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého ak ide o uznesenie o predbežnom opatrení, dovolanie v tejto veci nie je prípustné.

Keďže prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. je vylúčená, dovolací súd sa vzhľadom na svoju zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., a tiež vzhľadom na námietku dovolateľov, zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto väd, t.j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo prekážku už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom alebo rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania pred nesprávne obsadeným súdom. Pokiaľ ide o procesné vady podľa § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/, g/ O.s.p., ktoré žalobcovia v dovolaní ani nenamietali, tieto v dovolacom konaní nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť. Pokiaľ ide o procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., namietanú

i v dovolaní, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom. Dovolací súd však procesné vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p. v konaní nezistil, preto dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia.

V prejednávanej veci dovolatelia namietajú, že Krajský súd v Banskej Bystrici im odňal možnosť konať pred súdom, keď vydal uznesenie zo 17. septembra 2008, sp. zn. 12 Co 230/2008, ktoré neobsahovalo zákonom predpísané náležitosti podľa § 169 ods. 1 O.s.p. Pochybenie súdu pritom dovolatelia vidia v tom, že v záhlaví napadnutého uznesenia sú uvedené dve rozhodnutia, o odvolaniach proti ktorým mal súd rozhodnúť, v skutočnosti sa však súd vo výroku vyporiadal len s jedným z nich, a o odvolaní proti uzneseniu z 30. júna 2008, č.k. 8 C 53/2006-116, ktorým bola žalobcom uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 1 000,- Sk (33,19 Eur), nerozhodol a nespomenul ho ani v odôvodnení rozhodnutia. Takýto postup odvolacieho súdu dovolatelia považujú za nezákonný.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva. Medzi najzávažnejšie prípady odňatia možnosti konať pred súdom možno zaradiť situácie, keď súd rozhodoval bez nariadenia pojednávania, pričom na to neboli splnené podmienky, alebo prípad, keď účastník konania nebol riadne predvolaný na pojednávanie alebo ak súd rozhodol bez toho, aby bola dodržaná zákonom ustanovená lehota na prípravu pojednávania.

Dovolací súd po preskúmaní dovolacích námietok zistil, že tvrdenia dovolateľov o existencii rozporu medzi skutočnosťami uvedenými v úvodnej časti napadnutého rozhodnutia, kde sa uvádza, že súd rozhoduje na odvolanie žalobcov proti uzneseniu

Okresného súdu Zvolen z 2. júna 2008, č.k. 8 C 53/2006-104 (uznesenie, ktorým súd zamietol návrh žalobcov na vydanie predbežného opatrenia), a proti uzneseniu z 30. júna 2008, č.k. 8 C 53/2006-116 (uznesenie, ktorým súd žalobcom uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie), a výrokom napadnutého rozhodnutia, v ktorom je jasne uvedené, že súd potvrdzuje len uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu žalobcov na vydanie predbežného opatrenia, sú síce pravdivé, no takéto pochybenie súdu nie je možné považovať za odňatie možnosti účastníka konať pred súdom v zmysle vyššie uvedeného výkladu. V danom prípade totiž ide len o zrejmu nesprávnosť, ktorej sa súd dopustil pri vyhotovovaní rozhodnutia a ktorá je síce spôsobilá v účastníkoch vyvolať mylnú predstavu o počte rozhodovaných vecí, nezakladá však vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože nemá reálny dopad na uplatnenie procesných práv účastníkov konania. Navyše táto vada je odstrániteľná postupom podľa § 164 O.s.p. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že vo veci odvolania proti uzneseniu, ktorým súd žalobcom uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, bolo riadne rozhodnuté, a to uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. januára 2010, sp. zn. 12 Co 12/2010 (č.l. 222 súdneho spisu), ktorým súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil, a ktoré bolo žalobcom riadne doručené do vlastných rúk. Tvrdenie dovolateľov o tom, že v tejto veci nebolo rozhodnuté, je teda nepravdivé. Rovnako námietka dovolateľov o tom, že postup odvolacieho súdu bol nezákonný, keď bolo vydané rozhodnutie bez zákonných náležitostí, je neopodstatnená, nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. septembra 2008, sp. zn. 12 Co 230/2008, obsahuje náležitosti požadované ustanovením § 169 ods. 1 O.s.p. a bolo vydané v súlade so zákonom.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd uzatvára, že odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednávaní veci procesne nepochybil a svojím postupom nezaložil vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., teda neodňal účastníkom možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania žalobcov spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), tento je možné preskúmať len v prípade, že dovolanie je prípustné, nakoľko tento, ak by aj bol daný, sám osebe nezakladá prípustnosť dovolania, preto sa ním dovolací súd viac nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 239 O.s.p., a dovolanie smeruje proti takému

rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p. s ohľadom na to, že účastníci si náhradu trov konania ani neuplatňovali.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová